

Ἔτος ἀριθμοῦμεν πρῶτον εἰς τὴν πάλαι γῆν τῶν φῶτων

ΣΠΙΘΑ

(Τὴν «Σπίθα» βγάζουμε καὶ διαλαλοῦμε τὰ ὅσα γίνονται κακὰ στὸν τόπο μα καὶ ἀπ' ὅλους θελοῦμε γερῆ ὑποστήριξη γιὰ νὰ μὴ χάσουμε καὶ μετ' τὸν κόπὸ μας.)

Ἡ Συντροχιά

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ

Ἡ Συντροχιά τῶν ἑνδεκά τῆ «Σπίθα» μας συντάσσει καὶ ὅ,τι κακὸ ἐστὶν τόπῳ μας σατυρικῶς πατάσει.

Δέκατο φύλλο βγάζουμε καὶ τὸ φῶμ' ἀνεβαίνει «Τριμπαῦρα» κ' ἡ φτωχολογία θὰ παίξῃ νὰ χορταίη

Φιλό καὶ δέκα σήμερα ὁ Κουρτοφλέβητος μετρίαι δίνει φτερά ὅτ' ἴσα μας κ' ἡ λίρα δὲν πετάει

Κοροϊτικὴ εἶναι ἡ «Σπίθα» μας καὶ θάγῃ τὸ γοιφεῖον ὅσα μέρος διπὸν βρῖσκειται τὸ «Νέον Πρακτορεῖον».

ΤΑ ΦΑΡΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΡΙΤΣΑΝ

ΣΑΒΟΑΕΜΗΣ: Αἰχμαρὸν δευρο ἔξω!

Οἱ ἱερεῖς τῶν Χιλιαστῶν κἀνοῦν ἀνάστασι νεκρῶν

Ἐἰς τὴ Γαρίτσα πέθανε προχθὲς μία γορηδὴ γορὴ καὶ ὀγκώμα κλαίγανε τὴν ἀγαθὴ κυροδὴ.

Ὁ ἱερεὺς τῶν χιλιαστῶν τοῦ ἀπιστοῦς ἔνα πείρη ἔπῃγε μὲ τὸ ἄραιο σου, γιὰ νὰ τὴν ἀνιστήσῃ.

Ὁ ἄραιο εἶπ' ἀρμονικὰ, εὐλόγησον, ὦ πάτερ, τὴ δέησέ μας ἀκουσαί, ὦ Γαρίτσα ἀνεστήθῃ.

Ὁ ἱερεὺς γονάτισε, Μὲ δάκρυα προσσηχθήθῃ, καὶ, θε μου, ὦ τοῦ θαύματος! ἢ γορὴ ἀνεστήθῃ.

Ὁλος τὸ ἄραιο καὶ πιπῆ ἢ γορὴ δὲν εὐχαρίστησε, ἀλλὰ μὲ τὸ σκουπόξυλο γορὴ ὅτ' ἀμύθηρα κτύπησε.

Τοῦς λέγει, τρισηκτάρατοι, καὶ γεροκολισμένοι, γορὴ μὲ ἀνιστήτατε, ποῦ μουν εὐτυχισμένη.

Στὸν ἄλλον κόσμον ἤτυχη, καὶ τώρα θ' ἀρχινήτω θύσανα, πείρητες καὶ καύμοδες πάλι γὰρ νὰ τραδηῖξω.

Κατακοιμένοι ὅλοι σας καὶ κἀκεῖνη γορὴ γιὰ χέλι γορὴ νὰ σταθε, κοπράτες, Μαννιαῖοι.

Διὰ τὸν Γαρίτσα—Γαρίτσα!

Ὁ Τζανέτος καὶ ὁ σὸν Ντάντης ἀποσητήσαν' ἀπὸ γορὴ πη καὶ γὰρ αὐτὸ ἀπ' τῆ «Σπίθα» ἐτούτη ἢ κούθεντὰ τοῦς μᾶς λείπει.

Στὸ Φουαγιέ ὅσοι θὰ πᾶν τὴ δέψά τους νὰ σῶσουν φχαριστημένοι ὡς τὸ πρῶτ' θὰ μείνουν νὰ γλεντήσουν

Ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ πηγαίνου νὰ γλεντήσουν ὅτ' ὁ Φουαγιέ τὴ δέψά τους μὲ μᾶς ἐκεῖ νὰ σῶσουν

Καὶ ξανοχτοῦν χορεῶντες καὶ χορτοπολεμῶντες ἄρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ πίνοντες καὶ μεθῶντες

Ὁλος λαὸς πῶν ὅτ' ὁ Φουαγιέ νὰ πᾶτε «μακκαρὰδες» γιὰ νὰ γλεντήσετε μὲ νεοῦς, μὲ γέροους καὶ κυράδες.

Καρναβάλι—Καρναβάλι ντύνονται ὅλοι μασκωτάδες καὶ περνοῦν σὰν βουρλισμένοι ὅτ' ἔς ὅσον μᾶς σπεκνάδες

Ἐὰ μπουζέτα ἔπῃ, διατρῶνες καὶ τὸ ντῶμενα μᾶζυ σιέκουν ὅλοι τους νὰ ἰδοῦνε καὶ κοττάζου σὰν γαζοῖ

Καὶ ὅλοι πέρνου ἀπὸ διατὰ μασκωτάδες νὰ ντυθοῦνε καὶ ὅτ' ἔς ὅσον ἀγκαλιζέθῃ τρέχουνα νὰ ζεσταθοῦνε

Καρναβάλι—Καρναβάλι πόρτες μπόλινες ἀνοίγουν καὶ ὅσοι πᾶνε γὰρ μᾶζυ κούρεμένοι θε νὰ φύγουν!

Ὁ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

Ἀπο κᾶποιο πανηγύρι π ἔγινε μὲσ' τὸ γεφύρι

Τὴ ἰληθὴς πανηγυρισμοῦς; γορὴν σὰν ροδέλες, λιανομαρῖδα, γέροντες, νέοι, γορὴς, τσορδέλες.

Ἐπηγάσανε καὶ ἔρχόντανε καὶ ἀλληλοσπρωχόντανε καὶ ἔγινοντο κούβιοι.

Ἐσκουζέσαν' ἔσφρηζέσανε... καὶ ἄλλοι ἐγκαρῖζέσανε σὰν νᾶσανε γαδῶροι!

ΤΕΛΩΝΙΟΝ

Στὸν ὄθωνα τοῦ Τελεωνίου τὸ χορδισακλεῖθ ὅπως κ' ἐμεῖς μαχθίνουμε περνοῦνε μεγαλεῖο

Καὶ τώρα ποῦ οἱ Κερναβάλιοι χορεῶν νὰ ζεσταθοῦν ὅλοι τὴν ὥρα τους ἐκεῖ πηγαίνου νὰ περῶσου.

Ὁ Νικολέτος νησιτικὸς μὲ τὸν Προβιά χορτάτο γιὰ τὴν ἀκριβεία τσί ζωῆς τὰ φέρνει ἀνω—κάτω

Νικολέτος: Γεῖά σου Προβιά ἀθάνατε ποῦ μ' ἔκαμες λιγὰκι νὰ ληρομηθῶ τοῦς καύμοῦς μὲ τοῦτο τὸ κρασάκι.

Στὸ κέρι μᾶζα γὰρ καλὰ καὶ τώρα εὐνησιμένους ἔρχου' ἀπ' τὴν Ἀμερῖκα δολλάρια φορτωμένους.

Μεγάλες ἐγινὰ μὲ μᾶς ὅτ' ὁ σὸν καὶ σὴ γινῶσι ὅπου νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ μὴ μοῦ τελειώσῃ, ἐτοῦτο δὲν τ' ἀσπερέλινο κρασάκι ποῦ τραβᾶω ὅπου τὴν φτώχεια, φίλε μου, μὲ κάνει νὰ ξεγράω.

Καὶ τώρα ποῦ τὰ προίμια μᾶς εἶναι ἔλα ἐν τάξει, Προβιά μου ἀκολούθα με νὰ πᾶμε ἐν παρατάξει, ἐκεῖ ποῦ ὄνειρευτήκαμε νὰ μαζευτοῦμε ὅλοι—εἰς τὴν Μεγάλῃ Πόλι—πέρνοντας εἰς τὴν πλάτη μας τὰ σκῆμα τ' Ἀποσιόλη.

Προβιάς: Εὐὲ Νικολέτο ἐμῆδουσε καὶ ἐπάνω ὅτ' ἰδοῦσι, ἔρχῃ: πῶς τὸ Γουβέρνο μας ἀπὸ αὐτοῦ θ' ἀδέξῃ,

καὶ ἐτοῦτο γορὴ ποῦ ἔπειθῃ τὸν φτωχὸν νὰ πᾶν πρὸς τὸν Θεόν.

Νικολέτος: Τὸ ξέρω φιλαράκι μου... μὰ σὺ θὰ τρεῖς τὸ γάλλο, γὰρ νὰ σοῦ κἀνθ' ὄνταμι προίσινα νὰ φωνάζῃ: πῶς ἐπαρεῖ καὶ τὸ φῶμ' ἢ τὸ ποδοῖο ν' ἀγορεύῃς. ὦ! Δὲν περῶται ἢ ἀνῆσθ

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΚΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΤΙΟΥ

Σ Π Ι Θ Α

1925

Χίλια ετησιακία είκοσι και πέντ' ο νέος χρόνος και οι Ρωμαίοι σκοπώνονται για κόμματα άφρονως.

Πρός το παρόν ή «Σπίθα» μας βδομαδιαία θάναυ και όσοι την διαβάσουνε 'στα γέλοια θέ να σπάνε.

Τό φύλλο που πουλιέται κ' άπ' όλους αγαπιέται

Αε π τ ά π ε ν η ν τ α θ ά πουλιέται τό φύλλο μας 'στην αγορά που σαν κ' αυτό δεν ξαναδγήκε 'στην Κέρκυρα καιμά φορά.

Συνδρομές για εν χρό νο και για έξη μήνες μόνο.

Για ένα χρόνο είκοσι δραχμούλες θα μετρήση εκείνος που 'στη «Σπίθα» μας συνδρομητής θα γίνει. Κ' αν ήναι και εξεμνηρος συνδρομητής να μείνη, δραχμούλες δέκα μοναχά 'στα χέρια μας θ' αφήνη.

Επιστροφές, χειρόγραφα και γραμματα άπ' εδθείς να στέρνωνται 'στη «Σπίθα» μας δίχως άργοπορίας.

Όσο για τα παράπονα των ύποστηρικτών μας — κ' αυτών των δικαστών μας — ζητούμε από πρωτήτερα έπισεική την κρίση κ' έτσι που λέτε ή «Σπίθα» μας χρόνια πολλά θα ζήση.

Συνδρομή Έξωτερικού Λίρα 1 > Αμερικη; Δολλάρια 2

Όποιος τό φύλλο μας κρατεί και δεν τό επιστρέφει λογίζεσαι συνδρομητής και δίχως νάχη κέρφ.

ΦΥΛΛΑ περασμένα μιά δραχμή τό ένα.

Φύλλα περασμένα όποιος θ' αγοράση μιά δραχμή τό ένα είς τό χέρι θα μας σκάση.

πό τόρα κοροιδεύεις γγωρίζω πως κοτόπουλα από σπίτι μαγειρεύεις.

Και θα με ίδης 'στην θρα μου 'ν' όρθω να σου καθήσω από πλούσιο τραπέζι σου φιερούμε να μασήσω.

Προβλεπόμενα: Καλό ή κακό ή 'στο σπίτι μου...

κίβη να μου κοπιάσης. Νικολέτος: Μηνε για τοτό ήσυχος... Τό παιό να άκούματης.

Κάνε μου εμπάσο... 'το ψωμί κ' εγώ να τό ύμώσω κ' όλο τό εμπάσο —πόπολον κ' τό καλοκαρδίωσω.

«Ό! Σύ κουλούρα μου ζεστή, κουλούρα αγαπημένη, που πάντα από του Κωτίά μας σε πέραμε οι καψμένοι Μας χόρταρες ως τό λαμό

και τρισενηχισημένοι λίγες δεκάρες δινάμε και ήσουν' φωνισμένη «Ό! Σύ κουλούρα μου ζεστή, κουλούρα μου άφράτα, που σ' ήσουν ή Βασίλισσα είς δλων μας τά πιάτα.

Πάει ο καιρός έχάλασε κ' επάψαμε τό κέρτε 'πό τότες που με χύθηκε μέσ' τό πουγγί «άκβα—φύοτε».

«Ό! Σύ κουλούρα μου ζεστή, κουλούρα αγαπημένη, που πάντα από του Κωτίά μας σε πέραμε οι καψμένοι.

Σέ βλέπομε κ' άλλοιμογο μ'ας καιγεται ή ψυχή μας γιατί δεν έχει τόρα παιά όβρολα τό πουγγί μας.

«Ό! Σύ κουλούρα μου ζεστή, κουλούρα μου άφράτα, που σ' ήσουν ή βασίλισσα είς δλων μας τό πιάτα.

Και τό εμπον—εζρόνο» έκοψες είς την φτωχολογία γιατί όλων μας θέρνε άφρώστει τα πουγγιά.»

«Ο Κου-ε-ν

Τους άθλους των Χιλιαπτών έκ νέου θα ύμνήσω γιατί άπ' την πεινα αυμια μπορεί και να ψοφήσω

Τους άθλους σας εξιστορών και τα καμώματά σας ήλπιζον ώ χελικσταί να πήξουν τα μυαλά σας

Φόνιματι παρόλειψα και χέλι δ'ο άλλα χίριον θέ φίλων μου στενωών και μουσικά μεγάλα

Κ' επίστευσα πάρα — πολύ είς λόγους άλλωστρών νομίζεις ότι θα κλεισθή ή σταύλος των γελοίων

«Ερ' όσον όμωσ θέλετε ή πέννα να μελίη σας θεβητώ π' άδειάοπα τά έσ'α θα χαλήη

Και σήμερα ' ως αρχίζουμε από το Ζιβολέρμη τό πρίν ψευτοακλόγερο και κατρεγαρογένη

Παρ' όλας τής συστάσεις μου τραβίαι τη δουλειά του γιατί όπως ξέρει' όλοι σας έχασε τα μυαλά του.

Κ' εκεί που με τη δειλό του περνάει τό κερύ του καλλίτερα να φρονιζε να στήξη τό λαμό του

Και ά' δεν θ' όρ'σκη φάρμακα ή κάποτε θυμώνει όταν διχθίξη τό πικρόν άράδα θ' φουσκώνη

Μέ τα χροσά τα λόγγί του γυνίκα καιηήσας και με σωρή ψευτολόγη την γαρίνα του αρχίσας

Την έκαμε και έφθικε ώστε και τής εικόνας τής έσρας του σίκου της να ήίξη 'στούς λευκώνας

Και ο κ'θένος χροσά κ' ήίξει τό έστύθη «Ό Ζιβολέρμη ή πίστη σου για τον παρσ' έχάθης

Δεν είσαι σ' που πρότερον για τό Θεό μελοδασ και με τής ψιλμωδίας σου τον κόσμο έχιλοδασ

Δεν δίδισκες τά κ'τώδη με δ'δ'ακίλων γνώσεις

και σ'ν γιατρος έρόθυμζες των παιδων τ'ς άι θροδσες

Δέν έλεγες πως εύτυχεϊ μόνον εκείνος ο θνητός όσας με πάντα θυσεδη δεν ένώνεται ποσώς

«Ότι θε οι άσεβεις θέλουν εϊσθαι ώς σποδός την όπυίαν εν τής γής πέρνει άνεμος σφουδρός

Τί σ'ν γάτος σικροφιλώνες και μου τρέχεις πίνου — κ'του σ'ν παούμενο παιδ φτιάνει τη μικρή τη φωλαύ τους

Πώς κούτε όρμ'ς και πέφτεται και λεγώνεται ή πνοή σου τίχως τρύμον νάχη; δ'όλου μη σου πιάουν τη ψυχή σου

Δέν θάτανε καλλίτερα αν ήτανε σε θρόνο και για Θεό προσκόνωνη τό μαύτσουό σου μόνος

«Εγεί μ' ήσ'ημι και χροσά θ' σ' ε'χην σκεπτιμένο και με φορέματ' άκριδ' και πλούσια στολισμένο

Τροσά θ' σε πικρακλόνη γροθ'ς θ' σε γαρίζουν και φανερά μέχοι πνευμοθ θε να σε λιθωνέξουν

Θ' σε τιμούν παντοτατα ή γαίτωσ αν τραυλέξη ή ψευθευσε καιμαύ φορά κ' άπ' αίσχος τά ουγγίσεις

Δέν θ' φοβίτατε δι'όλοα γιατί θ' ήται ο έδεις και 'στη ταθέου πίνουτας θ' σε ύμνή ο Πήλιος

Δέν φταί; έσύ πουλάκι μου, φταίν' ή άρχές του τόπου που μήνες σας κυττάζουνε με μάτη χαροκόπου

«Ό! χροήμα τής Αμερικης και τί δεν έχεις φτιίξει χροσά και τη θρησκεία τους έποδλησαν εν τάξει.

Γαρ. Ητσιώτης

«Η Συντροφιά των ένδεκα προδάνει σε θυσίας για τό καλό του φύλλου μας δίχως πολλές ζημίας

Μονίχα HENTE φίλους του στη «Σπίθα» όποιος έγγραψη συνδρομητής, τό φύλλο μας θ' τούρχεται άπ' εύθείς «Όλο τό χρόνο δωρεάν κ' άμέσως να μ'ας γράψη που θέλει να τό στέρνουμε δίχως άργοπορίας

Κ' αν κ'άνουμ' από σήμερα έκούση τη θυσία 'στούς φίλους στηρεζόμεθα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Παρακαλούνται θεριμ'ς οι κ. κ. συνδρομητάι του έξωτερικού — οι καθυστεροντες μέχρι σήμερα την συνδρομήν των — όπως μ'ας άποστείλωσι ταύτην τό γρηγοράτ' σου δια συστημένης επιστολής αναλογίζόμενοι τά τρομακικά έξοδα που απαιτ'ωμεν δια την έκδοσιν του φύλλου.